

се збога и подегъ се доухомъ светимъ съ вѣнцымъ потыштаніемъ. и поимъ съ собою прѣжде вѣншаго прота иже въ Святѣи Горѣ много вѣмъ прѣповедниша, и приспѣша въ старости тѣи, именемъ Теофана мѣжа многозриднаа. вѣши ео прѣповедномуу штыцоу нашемуу Исаяи сынъ блажини Теофана многолюбимъ ради неговѣиъ многыхъ добродѣтели, понже ео вѣ чуднымъ овчѣнамъ и дивнымъ оукрашѣнъ. блаж. кроткъ, смѣрномуудръ, страннолюбѣцъ, милостивъ, сладкъ къ словесѣи, сладчанши въ вѣдѣжъ и въ вѣсѣомъ свѣтѣи блажѣ. икъакоюу благородворниною и свѣтою простотою всакомоу члвччѣстоמוу овчѣао благоугодникъ. Таюжде же и Никодима, частна и овѣщена мѣжа снана въ книгѣхъ, снанишиа въ разоумъ и словесѣхъ и штыкѣтѣхъ. Гръка родомъ, иже и сѣставляшаго на Оугроуладшескомъ зѣманъ два вѣнца и частна монастирѣ съ вѣнцымъ трудома и потыштаніемъ мноуѣмъ и на свѣтѣомъ съвѣкоупи општаа житиѣи множество много народа нюокъ чркворизцк. иже и на тои зѣманъ снать шко икъаа свѣтлѣ днница всаимыи доуховнымъ добродѣтели оукрашѣнъ. Таюжде же и отъ своихъ оученичъ изкравиъ два чѣстна мѣжа благородумна и на всакоу добродѣтели доуховноу много искоуена именемъ Никандра и Силвестра, иже то вѣкоуу блажиномуу благоугодни на всакоу слоужбоу, и възъмши съ собою доводана иже на потрѣкоу достижѣи царствоуштааго града, и скрѣпѣи о доухоу светомъ съ вселенсимъ светимъ патрѣархомъ, и съ божию помоштію и поспѣшимъ свѣтаго доуха вса вѣнца вѣсѣтѣи сѣтвори. Смирниѣ и благословеніе неспрѣви и съвѣкоупи раздоръ свѣтне црккѣи, и до дннѣкъ мироуѣтѣи благодатноу христовоу црккѣи божѣстѣна. Вѣселенскіиже свѣтѣи патрѣархъ не тѣмъ исплани вса повѣлѣннаа о всаѣхъ работѣхъ доуховнихъ, иже вѣсѣтѣи прѣповедни, на и съ вѣнцою почѣтѣи штыкоусти блажинаго. Приидѣшоу же прѣповедномуу шты Цариграда съ радостноу вѣнцою къ монастирѣ, и штыкоудоу принсе многы различни потрѣки и оутвари црѣвинѣ, красни чѣстни икони, завѣи, свѣтшѣиши, темблѣа, хора, кандѣла свѣсѣа, и ны многы чѣстны потрѣки... etc.

B. *Viața celui de-al doilea patriarh sîrb Sava*, Arhiepiscop Danilo, Животи краѣва и архиепископа српских ed. Daničić, Zagreb, 1866 p. 381—383. (Vezi și varianta vieții dintr-un ms. din veacul al XVII-lea publicată de același în «Glasnik» (Belgrad), XI (1859), p. 160—165).

Чѣсткѣишиши же старца киръ Исаяи злѣотѣи сен нераздрѣшеномъ видѣвъ, равностноу раждѣтѣи се божѣствною, приидѣ къ кнезоу Лазароу, и съказоуѣтѣи нѣмоу о вѣшѣи. кнезъ же Лазаръ боголюбивъ съи многымъ добродѣтели оукрашѣнъ, снѣ оуслышавъ иже о прѣдрѣченѣи злѣотѣи, въ мноуѣ печали вѣсѣтѣи; посылѣтѣи старца киръ Исаяю къ патрѣархоу срѣкескомоу Савѣи, и приидѣ нѣдва оумоли него о емъ раздрѣшени; онъ же прѣклоуниа съи моли старца Исаяю понти къ Цариградѣ понсѣтѣи о семъ раздрѣшени. онъ же сѣмоу повинувъ се шко понти, и приидѣ къ кнезоу вѣзѣтѣи от него нѣже на потрѣкоу доводана, и тѣо нѣмѣтѣи се поутѣи. понѣтѣи же съ собою чѣстнааго въ добродѣтели вѣншааго прота Святѣи Горѣ киръ Теофана и два оученика нѣго Силвестра и Нифона, съи сими и Никодима глаголомъ тѣковѣтѣи, и скрѣпѣи вселѣмоу оповѣдѣтѣи, старѣи царѣи кирѣ Ивансѣвѣи и вѣсѣмъ соштинимъ властѣломъ, тажи въ Свѣтоуу Гороу вѣшѣдѣ, и отъ тоудоу въ корабѣи вѣлѣзи царѣствоушѣтааго града достигѣи, стрѣвъ и вѣдѣи многи при емъ, царѣствоушѣтоу тогда Калошѣоу Палологоу и сыноу нѣго киръ Манолоу, патрѣархоу киръ Филотиоу мѣжоу добродѣтелиноу и прѣмоудроу... etc.

C. *Viața patriarhului sîrb Efrem*, ed. St. Novaković în «Starine» (Zagreb) XVI (1884), p. 38:

«И по икъонъ нѣслѣге бѣше раскничество прѣждѣи царѣи междѣи црккѣи вѣнцѣи Цариграцкѣи и срѣкѣи. Господни же кнезъ Лазаръ не трѣи то глѣдѣтѣи такова раздрѣрѣния као благочѣстникъ, но совѣтѣи сѣтвори со своимъ соборомъ и свѣтѣимъ властѣимъ, живѣшѣи(мъ) съ Святѣи Горѣи свѣтѣи мѣжи избѣраютѣи икъоу го вѣнцѣи старца именѣи Исаяю, и помѣтѣиша и дѣвѣмъдрѣна мѣжа попа Никодима, и пошлѣи и съ Цариградѣ къ прѣсвѣштинѣомъ патрѣархѣи Филотиоу и свѣтѣимъ сѣнодомъ. И сѣединяютѣи црккѣи. И тѣо добѣше послѣтѣи из Цариграда благословеніемъ и радостноу вѣнцою».

D. *Istoria țarilor sîrbi*, ed. P. S. Srećoić, în «Glasnik» (Belgrad), XXI, (1867), p. 253—257.

Савѣа же патрѣархъ приидѣ кнезѣи Лазарѣи и единодѣшно совѣтѣи сѣтвориши, со своимъ синѣантомъ и сѣновитимъ, пошлѣають вѣши именѣи старца въ Константѣинѣи градъ; сѣи со шнѣимъ мѣжи избѣрани съ послѣнѣимъ и зѣдаромъ многимъ, вселенскомъ патрѣарху, киръ Филотиоу, раздрѣшѣтѣиоу благословеніе